

гостилницата, отворихме врѣтищата си,
и, ето, всѣкому среброто бѣ въ устието
на врѣтището му, среброто ни напълно:
за това го донесохме назадъ въ рѫцѣтѣ
 22 си. Донесохме и друго сребро въ рѫцѣтѣ
си за да купимъ храна: не знаемъ кой
тури среброто ни въ врѣтищата ни.
 23 А той рече: Миръ на васъ: не бойте се.
Богъ вашъ, и Богъ на отца ви, даде ви
съкровище въ врѣтищата ви: среброто
ви дойде у мене. И извади имъ Симеона.
 24 И човѣкътѣ въведе човѣцитѣ въ
Иосифовия домъ, и даде вода, та умиха
нозѣтѣ си; и даде храна на ослитѣ имъ.
 25 А тѣ приготвиха дара додѣ да дойде
Иосифъ на пладне; защото чуха че тамъ
 26 ще ядатъ хлѣбъ. И когато дойде Иосифъ
въ дома, принесоха му въ дома дара кой-
то бѣше въ рѫцѣтѣ имъ; и поклониха
 27 му се до земята. И попита ги заради
здравето имъ, и рече: Здравъ ли е отецъ
ви, старий, за когото ми рекохте? живъ
 28 ли е още? А тѣ рекоха: Здравъ е ра-
бътъ ти, нашиятъ отецъ: живъ е още.
 29 И наведоха се та се поклониха. И по-
дигна очи и видѣ Вениамина брата си